

Då fick de förmässa;
 Ty en sådant alarm:
 Hörde aldrig nånsin förr
 Vorför helvetes dörr.

Tales) Då lå' satan sju andra goda män, än de
 skulle föra Brita te' baka te' boen igen.

När som boen på gården så' hustru fick se.
 Sina händer hand vte;
 Han började å' gråta
 ja yaktligen låta
 Hans kinder vara våta;
 När undras de gör ja,
 Huru boen kunde ta.
 Då ej faen ville ha. *Trist.*

Gesällen & Polismästaren

En lämligen afsigt kommer gesäll infann
 sig i poliskammaren i Christiania och
 mellan honom och polismästaren utspann
 sig följande dialog.

Polismästaren: Hvem är ni?

Gesällen: Det är jag, herr polismästare.

Polison: Hvilken jag; hvad heter ni?

Gesäll: Didrik

Polison: Fullt namn.

Gesäll: Full - då är det drucken Didrik.

Polison: Hvara edra quickeheter; Er hela namn.

Gesäll: Lömann eller tillnamn?

Polison: Båda två.

Gesäll: Peter Antonius Fredrick Didrik Pack, för-
 resten är jag inte riktigt säker på förmännets

Polison: Hvad menar ni?

Gesäll: Jo ser ni Packer komma alltid kvarvis
 till världen och jag hade en tvillingbror
 men då vi döptes var det så tråkigt att
 en af oss frös ihjäl på hemvägen och
 om vet jag ej om det var min bror Peter
 Antonius eller jag som frös ihjäl.

Polison: Född?

Gesäll: Ja det är jag säker på, född är jag

Polison: Hvar är ni född?

Gesäll: På en vindstrem.

Polison: Ja när hvilken stad eller kommun?

Gesäll: Här i stan tror jag, men jag var så
 liten då att jag inte minns det på säkert

- Polison: Har ni föräldrar?
- Gesän: Ja två stycken, en far på fädernets och en mor på mödernet.
- Polison: Lefva edra föräldrar?
- Gesäll: Nej då, om min dog ^{inman} ~~kon~~ dog ^{sofs} ~~sofs~~ omän far omän lefde tills han dog!
- Polison: Hwad var er far?
- Gesän: Han var en plockdyggig lubbstäckare.
- Polis: Det kunde han väl inte lefva af?
- Gesän: Nej, omän han dog inte af det heller.
- Polison: Jag menar, hwad gjorde han?
- Gesäll: Ah, litet af varje; för det måste klädas han om och om.
- Polison: Skängla inte; hwad hade han för sysetsätning?
- Gesäll: I böyan ingen, omän sen var han äpplegumma på torget om dagarna.
- Polison: Äpplegumma?
- Gesän: Ja ser ni, omän sålde äpplen på torget och när kon dog öfvertrög han affären för att äpplena skulle stamma inom familjen.
- Polison: Hade han ingenting annat för sig?
- Gesän: Ja om quällarna var han med i förening för brännvins afkaffande!

- Polison: I galämpelorden?
- Gesän: Nej de drucka till onykiet de orka för att brännvinsmet skulle ta slut!
- Polison: Äsna!
- Gesäll: Nej någon äsna hade han inte.
- Polison: Är ni ungtkarl eller gift?
- Gesän: Ja det är jag!
- Polison: Hvilketdera?
- Gesän: Båda dera.
- Polison: Inte kan ni vara både gift och ungtkarl?
- Gesäll: Jo vassera, förr var jag ungtkarl, sedan, blef jag gift!
- Polison: Hwad hvem är ni gift?
- Gesän: Hwad min hustru!
- Polison: Hwad var hon för slags onännistka?
- Gesän: Hon var kvingfolk!
- Polison: Ja det förstås, omän kan inte gifta sig med en kark!
- Gesän: Ja det går för sig, systemin är gift med en kark!
- Polison: Hvar är er hustru?
- Gesän: I Amerika, så jag är så god som anktiling.
- Polison: Ah, gud bevara mig!
- Gesän: Ja det om ni väl säga, kon polisonästere.

Gud bevara både mig och er.

Polison: Hej nu min; hur gammal är ni? Nå kvarsför
svaras ni inte?

Gesän: Är det till mig polisonästaren talar?

Polison: Ja till honom svarar!

Gesän: Polisonästaren, så äre jag skulle källa min.

Polison: När jag frågar så svarar ni. Hur gammal
är ni?

Gesän: J påskes för tre år sedan, precis 27. är
ä om är jag 29.

Polison: 30, menar ni?

Gesän: Nej jag har lefvat en år i Sverige, och det
det kan jag inte räkna med här i Norge
vet jag.

Polison: Hvad lefver ni af?

Gesän: Det är som det faller sig; jag är inte
kräsnagad, ska jag säga, men näst tycker
jag om äter ä fläsk.

Polison: Hvad kan ni för yrke?

Gesän: Jäsä på det viset; ja ser ni, egentligen
skulle jag lära mig tyska, men så hade
jag en bror som skulle bläsa flöjt och
så bläste helften af vår förmögenhet
ät-fenders och sj stormin skulle lära

pig fransk tvät och så gick anara
hälften i sumpen, så jag måste söka för
mig sjelf, och så skulle jag bli repslagare,
men som jag ej kunde gå baklänges så
ville ingen ha mig, och sen har det utspelt
vörigt gåt baklänges för mig; ja det har
dansen baklänges för mig, så att jag rent
af kammit ut dansen.

Polison: Ni är den största pratmakare jag någonsin
hört: Hvad önskar ni nu då?

Gesän: Ah, jag har inga stora anspråk; skulle
jag önska mig något, så skulle det vara en
liten förmögenhet, så att jag skulle
arbeta.

Polison: Slutat upp med sådant där pladder.

" Hvad är ert ärende hit?

Gesän: Ja just det jar; ja jag ville anmäla för
polisen att i går stals en rock ifrån
mig, alldeles omedvetet medan jag låg
och sof, i bakken utanför stan.

Polison: Kom säg rocken ut?

Gesän: Ja hvad utser det angär, så tror jag
mig i det afseendet ha på mycket insigt,
det är utsig till att ni får en fullständig

236. Öfversigt. Den var usprungligen blå,
omän af är och mödor har han fött en sådan
chanserande kulör i grön, på den omöjligen
kan bestämmas än till obestämd.
Det var två ärmor i den, förutan skärten
som voro apstlina medelt. Alla tenar-
pama fattades utom en som låg i färdan
omän alla tenarkåten fannas kvar, det är
jag alldeles säkra på. ja kanske det fans
ett par för många, det vill jag inte äska till.

Polison: Hvar bor ni?

Gesäu: I tvisterna runt om kring.

Polison: I tvisterna runt omkring?

Gesäu: Ja inte några karpfiska förstugutvistar
utan om kvällarna tvistar jag in bland
buskarna därute.

Polison: Nä det rör mig inte.

Gesäu: Rör, nej det är jag inte.

Polison: Är ni full?

Gesäu: Nej inte fullt, nu inte.

Polison: Ni är oballig, gå er väg.

Om vi får reda på poeken kan ni
få veta det.

Gesäu: Tackar så mycket. ajös.

N
Ros-Mari

Coman i skogen sjöng den vackra Ros-Mari
Kom till den klara bäck och säg sin bild där,
Löste till tänga kai,
dog som den fagra vä:
När är min bäck så glad, där man i blommor går
Säg, hvarför ler i dag
Skogen i grönt behag?
Hvarför är himlen blå, och hvarför sjunger jag?

Kom, sade bäcken, kom du vackra Ros-Mari,
Kom, som en vind i skogen susar glad och fri!
Läta dig invid min stånd,
Valka din varma hand,
Läs dina skor och fäll ditt blåa stämpelband,
Svita vid björkens rot,
Bada den hvita fot,
Säg dina röda kinder; säg mitt svar emot!

Ja jag så glad, du vackra Ros-Mari,
Og din spegel är och ser din bild där.